

Система соціального захисту населення в сфері вищої освіти не досліджувалась науковцями раніше. Проте, можна виділити ряд заходів щодо вирішення даної проблеми, а саме: поєднання страхування життя і пенсійного забезпечення в договорах довгострокового страхування життя. Будь-який вид страхування здійснюється на основі договору страхування. Умовами договору страхування життя може бути передбачене страхування додаткової пенсії, яке призначене для захисту матеріальних інтересів громадян, зокрема для стабілізації рівня їхнього життя.

Світовий досвід показує, що вирішення фінансових проблем пенсійних систем в сфері науки може відбуватись за трьома напрямками:

1. Збереження у реформованому вигляді державної розподільної пенсійної системи та одночасне стимулювання розвитку добровільних приватних пенсійних програм.

2. Введення багаторівневої розподільчо-накопичувальної пенсійної системи, що передбачає фінансування з різних джерел.

3. Повний перехід до накопичувальної системи [3, с. 196].

Звичайно, коли система пенсійного забезпечення запрацює в сфері вищої освіти, буде внесено багато поправок до законодавства. Моє власне бачення, щодо цих змін і пропоную:

1. Надати можливість працівникам освіти здійснювати внески не лише з заробітку, але і з інших джерел доходу (бізнес, дохід членів родини, тощо);

2. Не обмежувати вік входження до системи;

3. Надати можливість страховим компаніям, що відповідають вимогам Закону України "Про страхування" і займаються довгостроковим страхуванням життя бути компанією з управління активами пенсійного фонду;

4. Внески на пенсійне накопичення сплачувати не в Пенсійний фонд, а одразу в страхову компанію;

5. Пенсійне страхування повинне супроводжуватись страхуванням життя та здоров'я людини;

6. Розширити список напрямів інвестиційної діяльності, що є високоприбутковими для компанії з управління активами;

7. Здійснити пробний етап введення накопичувальної системи на добровільних засадах працівників вищої освіти через довгострокове страхування життя.

Список використаних джерел

1. Мельничук Ю.М. Теорія і практика страхування життя в Україні: Монографія / Юлія Миколаївна Мельничук. – Умань: ВПЦ «Візаві», – 2018. – 204 с.

2. Чвертко Л. А. Інвестиційний потенціал страхових компаній та його вплив на розвиток національної економіки / Л. А. Чвертко // Економіка та управління в ХХІ ст.: виклики та перспективи розвитку : матер. Міжнародної наук.-практ. конф., 18-19 травня 2017 р., м. Умань / за ред. д.е.н., проф. О.Г. Чирви. – Умань : Видавець «Сочінський М. М.», 2017. – С. 110-113.

3. Залетов О.М. Убезпечення життя [Монографія] / О.М. Залетов – К.: Міжнародна агенція "БІЗОН", 2006. – 688 с.

Михарева В.А., к.э.н., доцент

*Гомельский государственный технический университет им. П.О. Сухого
(г. Гомель, Беларусь)*

СОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ СИСТЕМЫ ДОПОЛНИТЕЛЬНОГО ОБРАЗОВАНИЯ ВЗРОСЛЫХ В УСЛОВИЯХ ЦИФРОВИЗАЦИИ ЭКОНОМИКИ

Под новой экономикой (new economy) ХХІ века ученые понимают несколько новых экономических явлений и процессов. В качестве одного из таких процессов следует рассмотреть интеллектуализацию, вызванную повсеместным внедрением знаний и инноваций. Этот процесс называют «строительством экономики знаний». Ускорение распространения и внедрения новых технологий — глобальный тренд, вызванный цифровизацией экономики. Высокая мобильность в ХХІ веке производственных факторов и капитала привела к тому, что сегодня не имеет большого значения наличие собственных

сырьевых ресурсов (природный капитал) и накопленных сбережений (финансовый капитал). Экономика переходит от конкуренции на основе сравнительных преимуществ (дешевая рабочая сила и богатые природные ресурсы) к конкуренции на основе преимуществ, базирующихся на уникальных изделиях и процессах (интеллектуальный капитал). Наблюдается строительство национальных инновационных систем в виде эффективных институтов создания, хранения и трансфера знаний в инновационные технологии и товары. Инвестиции государства в человеческий капитал и знания стали важными факторами стабильности и долговременного экономического роста [1].

Государственная программа развития цифровой экономики и информационного общества на 2016–2020 годы разработана в соответствии со Стратегией развития информатизации в Республике Беларусь на 2016–2022 годы. В этом же ряду находится и подписанный 21 декабря 2017 года Президентом Республики Беларусь Декрет № 8 «О развитии цифровой экономики», который радикально улучшает условия для развития ИТ-отрасли и создает предпосылки для формирования конкурентных преимуществ Беларуси как ИТ-страны и для ускоренного развития цифровой экономики.

Применительно к сфере образования предусматривается развитие по следующим направлениям:

- совершенствование системы управления образованием в рамках единого образовательного информационного пространства;
- развитие национальной системы образовательных информационных ресурсов;
- развитие системы электронных услуг в сфере образования;
- совершенствование программно-технической инфраструктуры системы образования [2].

Такой подход можно рассматривать как своеобразный вызов существующей системе образования, которой ей еще предстоит подстроиться под современные возможности передачи, восприятия и применения информации и знаний. Соответственно рынок труда явно претерпит изменения уже в ближайшие годы.

Традиционные подходы к совершенствованию системы дополнительного образования взрослых, как правило, включают:

- развитие дистанционной формы получения образования, разработку нормативного и методического обеспечения образовательного процесса в форме дистанционного и смешанного обучения;
- совершенствование нормативно-правового регулирования деятельности в области дополнительного образования взрослых;
- совершенствование научно-методического обеспечения;
- увеличение практической составляющей при реализации образовательных программ;
- совершенствование системы переподготовки в соответствии с тенденциями развития экономики Республики Беларусь;
- совершенствование системы повышения квалификации руководящих работников и специалистов с учетом требований заказчиков и т.д.

Вместе с тем, совершенствование системы дополнительного образования взрослых должно быть направлено на обеспечение цифровой экономики компетентными кадрами; создание системы мотивации по освоению необходимыми компетенциями и участием кадров в развитии цифровой экономики Республики Беларусь. Трансформация рынка труда также должна опираться на требования цифровой экономики. Безусловно, такой подход подразумевает решение системных проблем образования, повышения его качества.

Следует отметить несоответствие существующих образовательных программ дополнительного образования взрослых, в частности переподготовки, нуждам цифровой экономики, необходимость актуализации государственных образовательных стандартов. Предоставление вузам более значимых возможностей по реализации различных вариантов

углубления специализации в рамках типовых программ и вузовского компонента, распределения учебных часов. Соответственно, такой подход может оказать существенное влияние на выбор активных методов обучения при реализации образовательных программ дополнительного образования взрослых, существенно приблизив их к требованиям бизнес – моделей, новых цифровых продуктов.

Для того чтобы вузы формировали в будущих специалистах «устаревающих» профессий необходимый набор навыков и знаний, который не сможет заменить автоматизация и роботизация, необходимо уточнить критерии, которым должно соответствовать высшее образовательное учреждение. Разработать образовательные и профессиональные нормативные документы, требования к описанию компетенций цифровой экономики.

Открытие новых специальностей переподготовки, например, «Электронный маркетинг» на основе сочетания знаний теоретических основ маркетинга со знаниями в области информационно-коммуникационных технологий, программного обеспечения маркетинговой деятельности, реинжиниринга организационных и бизнес-процессов. Например, открытие новой специальности переподготовки «Цифровая экономика», которая направлена на подготовку специалистов в области цифровых технологий, способных принимать управленческие решения в условиях быстро меняющейся цифровой среды.

Повышению компетенций руководителей всех уровней управления в ИТ сфере могла бы способствовать реализация проекта «Электронный университет» в рамках государственной программы развития цифровой экономики.

Необходимо создание среды, определяющей взаимодействие между участниками цифровых платформ, основа которого должна складываться из правового регулирования, образования, инфраструктуры, стимулирования разработок и исследований, информационной безопасности.

Список использованных источников

1. Ковалев М.М., Головенчик Г.Г. Цифровая экономика – шанс для Беларуси: моногр. / М. М. Ковалев, Г. Г. Головенчик. – Минск : Изд. центр БГУ, 2018. – 327 с.
2. Государственная программа развития цифровой экономики и информатизации общества на 2016-2020 годы [Электронный ресурс]. Режим доступа: <http://www.pravo.by/document/?guid=3871&p0=C21600235>. Дата доступа 29.10.2018.
3. Михарева В.А., Гавриленко В.Н. Инновационные подходы в образовательном процессе высшей школы: национальный и международный аспект/ Электронный сборник статей международной научно-практической конференции/ Новополоцк: ПГУ, 2018.- С. 150-151.

Меліхова Є.Д., студентка, V курс, ДМФ-18
Науковий керівник - **Міщенко Д.А.**, професор
Університет митної справи та фінансів
(м. Дніпро, Україна)

ПРОБЛЕМИ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ТА СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ТА ШЛЯХИ ВИРІШЕННЯ

З розвитком українського суспільства чимала увага надається соціальній сфері, бо без неї неможливий сталий економічний розвиток України. Нинішнє спрямування України на Європу вимагає перегляду політики соціально-економічної сфери для найбільшого наближення до європейських стандартів якості життя, що неможливе без надійного соціального захисту населення. Україна на нинішній ланці державотворення зіткнулася з великою кількістю проблем стосовно раціонального фінансування даної сфери, що в даному випадку негативно діє на загальний економічний розвиток.

Згідно з основними положеннями Європейської хартії місцевого самоврядування, низка соціальних функцій держави покладається на ті органи влади, які безпосередньо наближені до громадян та найкраще знають їх потреби, то й зобов'язання щодо фінансування